

Platonik Aşk

– Ahmet Yüksel · 02 Aralık 2010

Bir zamanlar Ahmet'in çok,çok ama çok samimi olduğu, yedikleri içtikleri ayrı gitmeyen sırdaş arkadaşı olan Fikri diye öğretmen biri vardır,
İşte bu Ahmet'in çok samimi olduğu, Fikri denen öğretmen genç, bir gün derdini kimseye, kimseye açamadığı amansız bir hastalığa tutulur birden.
Tutulduğu bu hastalığın adı da, aşk'tır,
Aşk olmasını aşk'tır amma, onun ki bir başka aşk'tır;
Hani derler ya, platonik aşk' mı nedir, işte onun ki de öyle bir şeydir;
Öğretmen Fikri çok sevdiği güzel bir kıza deli gibi tutkundur. Ama o çok sevdiği bu kızla aslında ne tanışmıştır nede gerçek olarak bir yerde onunla buluşup tanışmış konuşmuştur;
Sadece onunla, bazen gezdiği sokaklarda caddelerde gözgöze gelmekte ve bir de kendisi gibi onun da öğretmen olduğu için, ay sonlarında milli eğitim müdürlüğü toplantılarında görmekte, ya da maaş alma zamanlarında onu uzaktan görmektedir ve uzaktan izlemektedir;
Öğretmen Fikri aşık olduğu beğendiği bu kıızı ilk gördüğünden beri, bütün akli fikri onu ilk görmesinden sonra hep onda olmuştur, ve devamlı onunla nasıl tanışacağını hayal ederdir. Ona bir gün olup da, tanıştığında ve samimi olduğunda neler söyleyeceğini kendisini çok beğendiğini ve arkadaşlık kurmak için ona söyleyeceklerini devamlı kağıtlara yazar, çizer ezberler dururdur ; -Hatta ona ait, şiirler yazar bir gün olur da, onunla tanışırsam ona bu şiirleri okurum diye düşünürdür Fikri öğretmen,
Ama o bir türlü kendinde ona yaklaşma ve onunla tanışma cesaretini bulamazdır; Sadece uzaktan uzağa sever dururdur. Fikri öğretmen. Fikri öğretmen sonunda kesin kararını verir onu daha konuşup doğru dürüst tanışmadan anne babasından istemeye kalkar.
Ama aşık olan Fikri öğretmenin babası olmadığından gider durumu yanındaki kendisiyle beraber yaşayan dul annesine konuyu açar ve annesine durumu anlatarak kıızı çok beğendiğini güzel olduğunu söyleyip kendisine istemesi için yalvarır durur,
Fikri annesine der ki;
Anne bir yerde böyle, böyle beğendiğim güzel bir kız var ben onu çok beğeniyorum ve onu çok seviyorum ille de git bu güzel kıızı bana annesinden babasından bana illa da iste diyerek annesine Fikri öğretmen artık baskı yapmaya başlar;
Annesi oğlunu önüne çeker onunla bu konuları konuşur.
Oğlum der;
Hele sen şu kızla önce git o çok beğendiğin met ede, ede, bir türlü bitiremediğin o çok güzel dediğin o güzel kızla önce bir kendin tanış hele, sonra da biz gideriz annesi babası ile tanışırız, kimmiş kimin nesiymiş öğrenir bunu bir de sağdan soldan önce öğrenip sonra da gider kıızı annesi babasından sana isteriz der.
Sonunda başlar annesi de, onu tanıyan birilerini bulup, bu güzel kız neyin nesidir kimin fesidir araştırmaya ve soruşturmaya başlar.

Annesinin sağdan soldan ondan bundan araştırması sonucunda Fikri için hiç beklenmedik acı bir gerçek sonuç ortaya çıkardır.

Oğlunun evlenmek istediği deli gibi aşık olduğu, ve güzelliğini annesine met ede, ede bir türlü bitiremediği o güzel öğretmen kız, o yıllarda üniversitede okuyan bir gençle sözlüdür. Ve onlar okulun bitmesini bekliyorlardır evlenmek için.

Bu gerçeği annesinden öğrenen aşık öğretmen delikanlının dünyası bir anda başına yıkılır. Başından aşağıya kaynar sular dökülmüş gibi olur birden. Ve daha sonra bu öğretmen bulunduğu kendi memleketinden tayin isteyerek, çok sevdiği memleketini terk edip çeker İstanbul' a gider. Kendini o güne kadar hiç bilmediği bu kalabalık koca şehrin kalabalığı arasında kaybettirip onun acısını içinden çıkarmaya unutmaya, ve sevip de bir türlü sevedemediği hatta tanışamadığı fikrini bile alamadığı o güzelliğine aşık kızı bu kalabalık şehirde unutmaya çalışır artık Fikri öğretmen.

Ama öğretmen Fikri'nin içindeki aşk'ı öyle kolay unutulacak cinsten değildir.

Her ne kadar kızla tanışma fırsatı bile bulamamışsa da büyük öğretmen Fikri' in ümitlerinin yok olması büyük bir hüsrana uğramış olması, içinde beslediği hayallerinin yıkılması onu çok yıpratmıştır.

Ve günün birinde bir haber çıkar gazetelerde. Marmara'nın kıyısında boğulmuş bir gencin cesedi bulunduğu, Saray burnundan kendini denize attığı yazılıdır çıkan bu haberde.

Onun cebinden de şiirler yazılı ıslanmış bir blok not defteri çıkar.

İşte bu genç, içindeki o platonik aşk'ı yaşayan gençtir.

Deli gibi sevmiştim. Gönlüme bir ışık yandı sanmıştım.

Karanlıklarım aydınlanır sanmıştım,

Ama yakmadın ışığını,

Ve yakmak istemedin.

İstesen ferhat olur, dağlar delerdim uğruna,.

Senin aşkına.

Haydi del şu dağları benim için demedin,

Deldirtmedin, Bana bir fırsat bile vermedin. Meğerse kader ağını örermiş, seni

Sevmek harammış, Da bana, Harammış da, bana. Bir evet deseydin, Kul olurdum kölen olurdum sana.

O zaman ben,

Demir kapıları kırardım,

Dağlar aşar, gelirdim sana.

Şiirlerle, aşkımı sunardım, Gümüş altın tepsilerin üzerinde, Ve sen de çok seviyor' musun diye, Sorardım,

Destelerle, al güller koyarak, Tepsinin üstüne. Ve kucağına.

Ölüm bile vız gelir şimdi,

Artık,

Sen aşkımı söndürdün, Sevdamı bitirdin hayallerimi bitirdim, Olmaz dedin de bana.

Ben seni sevededikten, sen bana yar olmadıktan sonra,

Seni bir başkası severse sevsin, Bana ne artık.

Bak, ey güzel kız,

Œimdi gurbetteyim, Gurbetteyim seni grmemek istememek İçin seni.
Unutmak için, çıkarmak için hayallerimden.
mitlerimden.
Ama ben, ama ben, Hala seni dŒnrm,
Seni ne unutabildim, Ne de ıkarabildim aklımdan,
Sen mutlu ol emi, Mutlu yaŒa sen artık o sevdiđinle. Bu gn, bu gn ben yokum,
Seni tamamen unutacağım, ve tamamen çıkaracağım aklımdan. Ve ıkacağım,
Ebediyen senin dnyandan;